

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobkyně **G. Y.**, nar. ..., ev. č. ...., státní příslušnost ....., tč. bytem ....., se sídlem ....., zastoupena JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou se sídlem 602 00 Brno, Dřevařská 25, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.5.2012, č.j. ....

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna ustanovenému zástupci žalobkyně se stanoví ve výši 5.760,-Kč a bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně JUDr. Alžbětě Prchalové, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

IV. Odměna tlumočnicku PhDr. Haně Urbánkové se stanoví ve výši 350,-Kč a bude vyplacena do 30-ti dnů od právní moci rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29.5.2012, č.j. .... rozhodl žalovaný tak, že žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany se zamítá jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Na základě výpovědi žalobkyně žalovaný dospěl k závěru, že skutečnosti jí uváděné nelze podřadit důvodům pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 zákona o azylu a jsou tak naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobkyně jako zjevně nedůvodné. Žalovaný na základě provedeného správního řízení

shledal, že žalobkyně nesplňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14 a) odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas žalobu, v níž namítala, že žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná z důvodu porušení jednotlivých ustanovení správního řádu, která zakládají povinnosti správního orgánu během správního řízení. Správní orgán zjištěný skutkový stav nesprávně právně kvalifikoval. Žalobkyně upozorňuje na zásadu non – refoulement. Má za to, že postup, kdy správní orgán rozhodující v první instanci o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR tuto posoudil jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu a vůbec se nezabýval uplatněním principu non – refoulement, jak je formulován v Úmluvě, lze považovat za nezákonný. Do ... se vrátit nechce a nemůže, neboť se obává, že bude ze strany svého bývalého manžela ohrožena na zdraví či dokonce na životě. Tyto její obavy plynou zejména z jednání jejího manžela v pozdních fázích jejich vztahu, kdy už hodně pil a byl vůči ní agresivní. Přestože je s ním stále v občasném telefonickém kontaktu, má strach, že by si ji v případě jejího návratu do ..... osobně vyhledal a problémy, kvůli kterým z .... odešla, by začaly na novo.

Důvodem žalobkyně k odchodu z vlasti byly potíže s jejím bývalým manželem. Tyto přetrvávaly i po rozvodu, ke kterému došlo v roce 1997. Bývalý manžel pil, nedával žalobkyni žádné peníze a též ji nadával. Také ji bil. Měla strach, že se jednou neudrží a zabije ho. Důvodem odchodu byla také touha cestovat. Do ČR přicestovala vlakem, měla cestovní doklad a tříměsíční vízum. O udělení mezinárodní ochrany požádala, jelikož po návratu do vlasti by musela žít se svým bývalým manželem. Jinde v ..... by žít z finančních důvodů nemohla a nezná již ani tamní situaci. Zde měla přítele, občana ČR, s nímž žila několik let ve společné domácnosti, ale když ztratil práci, začalo mezi nimi docházet k rozepřím. Snažila si vyřídit vízum k pobytu, obrátila se na firmu ....., zaplatila jim, ale vízum nedostala a peníze jí také nevrátili. Jednou z možností, jak si vyřídit vízum byl i návrat do vlasti, ale toho se žalobkyně obávala, že by se zpět do ČR již nedostala. Proto se rozhodla požádat o mezinárodní ochranu.

Závěrem navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Soud ve věci nařídil jednání, kterého se žalobkyně zúčastnila. V průběhu řízení uvedla, že důvody, uvedené ve správním řízení nebyly přesné, ze strany jejich známých jí bylo doporučeno, aby se nezmiňovala o svém zdravotním stavu, i když její zdravotní stav byl vážný, neboť se podrobila operaci z důvodu rakoviny. Podrobila se operaci v ..... 2x, 29.3.2012 na území ČR. Zdravotní skutečnosti tajila z důvodu neudělení mezinárodní ochrany. K nahlédnutí předložená zpráva vydaná v ..... jazyce a lékařská zpráva ze dne 22.11.2012 dokládají, že zatím ještě výsledky o svém zdravotním stavu neobdržela, ale které ji snad dojdou poštou. Lékařské nálezy o zdravotním stavu v současnosti k dispozici neměla.

Zástupkyně žalovaného uvedla, že tyto nové skutečnosti, které žalobkyně uvedla u jednání, nemohou být předmětem přezkoumání a nemůže být k nim přihlédnuto, protože je žalobkyně v předchozím správním řízení neuvedla a zároveň odkázala na ust. § 75 s.ř.s., kdy je vycházeno ze skutečností známých žalovanému v době vydání napadeného rozhodnutí.

Zástupkyně žalobkyně navrhla, aby řízení bylo odročeno a aby soud si vyžádal lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně.

Závěrem žalobkyně odkázala na písemnou žalobu, na které nadále trvá s tím, že ze strany žalovaného nebylo dostatečným způsobem přihlédnuto k ust. § 12 a § 14 a) o azylu. Z těchto důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Na nákladech řízení požádala úhradu za 2 úkony, 2x režijní paušál a vzhledem k tomu, že je plátcem DPH, o čemž předkládá doklad do spisu, také aby jí bylo přiznáno DPH.

Zástupce žalované závěrem navrhla zamítnutí žaloby, neboť ze strany žalované byly zjištěny veškeré skutečnosti, na jejichž základě bylo rozhodnuto. Náklady řízení nepožadovala.

Ve věci byla ustanovena na žádost žalobkyně tlumočnice z jazyka ..... do jazyka českého, která požádala o úhradu 350,-Kč za hodinu tlumočení.

Před řízením podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního soud přezkoumal napadené rozhodnutí dle jeho obsahu i z obsahu správního spisu žalovaného. Bylo zjištěno, že důvodem žalobkyně odchodu z vlasti byly potíže s jejím bývalým manželem, s kterým sice byla již rozvedena, ale nevycházeli spolu, tento jí žádné peníze nedával, napadal ji slovně i fyzicky. Do ČR přicestovala vlakem, měla cestovní doklad a tříměsíční vízum a o udělení mezinárodní ochrany požádala, jelikož po návratu do vlasti by musela žít se svým bývalým manželem. Do ..... se vrátit nehodlá, neboť nezná už tamní situaci a obává se, že její manžel by se k ní choval stejným způsobem jako v době, kdy ještě žili spolu.

S žalobkyní byl proveden pohovor dne 24.5.2012, který byl veden na žádost žalobkyně v ..... za přítomnosti kvalifikované tlumočnice. Do ČR přicestovala v červnu 2003 a důvodem byla možnost získat zaměstnání. Uvedla, že je ..... národnosti, vyznává pravoslaví a není členkou žádné politické strany nebo organizace. Ve vlasti žije její dcera. Na území ..... má nárok na starobní důchod, který za ni pobírá dcera.

Přicestovala vlakem, měla cestovní doklad a tříměsíční vízum. Na území ČR žila od roku 2006 s přítelem a přála si, aby se tento s ní oženil ale on to odmítal. Protože neměla platné vízum k pobytu, nemohla jít ani na cizineckou policii a říct, že žije s Čechem. Poté, co ztratil práci, přestali spolu žít a rodina ho přestěhovala do Chebu. Na doporučení známých si podala žádost o azyl.

Správní orgán rozhodující ve věci shromáždil za účelem vydání rozhodnutí podklady, na základě kterých byla žádost žalobkyně posouzena. Součástí spisového materiálu jsou také informace, které správní orgán shromáždil o zemi původu žalobkyně a tato měla v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se s nimi seznámit. Správní orgán vycházel z žádosti o mezinárodní ochranu, protokolu o pohovoru, z informací Cizineckého informačního systému a aktuálních informací obsažených v Infobance ČTK „Země světa, ...“. Žalobkyně svého práva využila, přitom však uvedla, že je tzv. malý člověk, vůbec nerozumí co se v Dumě děje a situaci v .... nijak nesleduje, jenom ví, že se tam konaly volby. Na závěr zopakovala svoje přání zůstat v ČR.

Správní orgán konstatoval, že z výpovědi žalobkyně nebyly zjištěny žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být ve vlasti vystavena pronásledování z důvodu pro azylové řízení významných. Výčet důvodů pro udělení azylu vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu v platném znění je totiž taxativní, což znamená, že z jiných důvodů nelze azyl udělit. Skutečnosti uvedené žalobkyní, tedy potíže s bývalým manželem, jakož i nevyhovující bytové podmínky, nelze důvodům pro udělení azylu podřadit. Žalobkyně ve svých výpovědích neuváděla žádné potíže se státními orgány své vlasti, naopak aktivně sama na území ČR několikrát navštívila zastupitelský úřad .... s žádostí o vydání cestovního dokladu a z důvodu vyřízení formalit pro vyplácení starobního důchodu. Nějak se netajila s tím, že o mezinárodní ochranu požádala z důvodu legalizace svého pobytu poté, co si nedokázala zlegalizovat svůj zdejší pobyt.

Žalovaný správní orgán dospěl k závěru, že potíže vyslovené žalobkyní nemají žádnou souvislost s azylově relevantním pronásledováním, jež popisuje § 12 zákona o azylu v platném znění a její žádost je ve vztahu k tomuto ustanovení zjevně nedůvodná.

Dále žalovaný správní orgán posoudil situaci žalobkyně také ve smyslu ust. § 13 odst. 1 zákona o azylu, odst. 2 a odst. 3 zákona o azylu z hlediska poskytnout azyl za účelem sloučení rodiny. Po posouzení této věci neshledal důvod ani podle ust. § 13 odst. 4 zákona o azylu, neboť z výpovědi žalobkyně nevyplývá, že by v ČR byl udělen azyl některému z rodinných příslušníků žadatelky ve smyslu tohoto ustanovení. Její žádost o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tomuto ustanovení zákona o azylu je tedy zjevně nedůvodná.

Žalovaný také posoudil situaci ve smyslu ust. § 14 a) zákona o azylu, kdy se uděluje doplňková ochrana cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě sou důvodné obavy, že pokud by

cizinec byl vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem nebo svého posledního trvalého bydliště.

Dle § 14 a) odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu, podle tohoto zákona, považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu. Vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Při posuzování této otázky žadatelka nezmínila žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno vážné újme ve smyslu zákona o azylu podřadit. Její žádost o udělení mezinárodní ochrany je tedy i ve vztahu k tomuto ustanovení zákona o azylu zjevně nedůvodná.

Situace byla také posouzena z hlediska ust. § 14 b) odst. 1 zákona o azylu v případě hodném zvláštního zřetele se udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany. Ani v tomto případě z výpovědi žalobkyně v průběhu správního řízení nevyplynulo, že by v ČR byla udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žadatelky ve smyslu tohoto ustanovení. Její žádost o udělení mezinárodní ochrany stavu k tomuto ustanovení zákona o azylu je tedy rovněž zjevně nedůvodná.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 11.7.2012 navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu jako nedůvodné. Žalobkyně jednoznačně uvedla, že do ..... se vrátit nechce a nemůže, neboť se obává, že bude ze strany svého bývalého manžela ohrožena na zdraví, či dokonce na životě. Tyto její obavy plynou zejména z jednání jejího manžela v pozdních fázích jejich vztahu, když už hodně pil a byl vůči ní agresivní. Přestože je s ním stále v občasném telefonním kontaktu, má strach, že by si ji v případě jejího návratu do .... osobně vyhledal a problémy, kvůli kterým z ..... odešla, by začaly nanovo.

Obavy žalobkyně z jednání bývalého manžela, tj. soukromé osoby nepředstavují pronásledování ani ohrožení vážnou újmou ve smyslu zákona o azylu. Jednání bývalého manžela bylo způsobeno jeho nadměrnou konzumací alkoholu, nebylo zapříčiněno důvody pro azylové řízení významnými, tedy pronásledováním z důvodu rasy, pohlaví, národnosti, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině, či pro zastávání politických názorů, i když žalobkyně opustila vlast v roce 2003, o pomoc se rozhodla požádat až po 9-ti letech ve chvíli, kdy bylo zřejmé, že se jí nepodaří zlegalizovat si pobyt v ČR jiným způsobem.

Za nedůvodnou považuje soud také námitku k porušení zásady non – refoulement. Aby bylo možno tuto zásadu stáhnout na žalobkyni, musela by být uprchlíkem ve smyslu

Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951. V daném případě však bylo zjištěno, že jmenovaná takovou osobou není.

Soud na základě provedených šetření ze spisu konstatoval, že správní orgán náležitě zjišťoval skutkový stav věci a neshledal důvodnost aplikace jiného ustanovení než ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14 a) zákona o azylu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu a žalovaný vyslovil všechny závěry, jakož i úvahy, jimiž byl při vyslovování závěrů veden. Žalovaný správní orgán správně odkázal na judikaturu NSS v Brně např. 2Azs 137/2005 ze dne 9.2.2006, který mimo jiné uvádí, že o azyl je nutno žádat bezprostředně poté, co má k tomu žadatel příležitost, a to nejen z hlediska zeměpisného, ale i časového. Nelze jej zneužívat za účelem legalizace pobytu na území ČR. Právní úpravu pobytu cizinců na území ČR obsahuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů v platném znění. Z rozsudku NSS č.j. 7Azs 187/2004 ze dne 24.2.2005 vyplývá, že azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Je patrné, že zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci k pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Pokud si žalobkyně žádá o legalizaci pobytu v ČR, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na složitost mechanismu, které tento upravuje.

Žalobkyně, pokud se cítila ohrožena ve vlasti ze strany bývalého manžela, měla možnost domoci se svých práv a ochrany prostřednictvím orgánů a institucí, které jsou k tomu v .... určeny – především policie, jí nadřízené orgány, soudy, nevládní organizace, popřípadě i ombudsman. Soud nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že se žalovaný nezabýval možností případného pronásledování žalobkyně o jejím návratu v důsledku podání žádosti o mezinárodní ochranu v České republice, přičemž shledal, že je jí znám případ, že by byl takový občan nějakým způsobem perzekuován, znevýhodňován po svém návratu do vlasti. Žalobkyni nehrozí vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a její vycestování nebude nepřiměřeným zásahem do jejího soukromého života, který by měl být v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, neboť je dospělou osobou s možnou pomocí své rodiny v bývalé vlasti.

Žalovaný zhodnotil situaci v zemi původu žalobkyně a konfrontoval ji s jeho tvrzeními o možné vážné újmě a vypořádal se rovněž s věrohodností těchto tvrzení.

Je nutno přihlédnout k tomu, že o mezinárodní ochranu žalobkyně požádala až poté, kdy jí opustil její český přítel a ona již neměla vízum pro pobyt na území ČR. Pokud teprve poté požádala o mezinárodní ochranu, je nutno připomenout, že o ni měla požádat ihned po příjezdu do České republiky. Tato skutečnost nasvědčuje tomu, že žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany byla podána účelově. Ostatně již v rozsudku ze dne 27.6.2005,

č.j. 4Azs 395/2004 – 68 NSS vyslovil, že obecné tvrzení o pronásledování bez prokázání existence takového pronásledování za situace, když se žalobkyně účinně neobrátila se svými problémy na domovské orgány, nelze podřadit pod zákon vymezené důvody o udělení azylu.

S ohledem na výše uvedené soud přisvědčil argumentaci žalovaného, že aplikace ust. § 14a) odst. 2 písm. b) zákona o azylu neodpovídá zjištěnému stavu věci.

Dále je nutno připomenout, že soud nemohl přihlídnout k novým skutečnostem, které žalobkyně uvedla, tj. k závažnosti jejího zdravotního stavu. Tyto důvody při podání žádosti o azyl žalobkyně vůbec neuvedla a zde soud poukazuje na ust. § 71 odst. 2 soudního řádu správního, že žalobce může kdykoliv za řízení žalobní body omezit ale rozšířit žalobu o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby, což je doba dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žalobkyně ani ve správním řízení před správním orgánem I. stupně tyto skutečnosti neuvedla. Žalobkyně musí v jiném řízení požádat o legalizaci pobytu v České republice ve smyslu režimu jiného zákona.

Na základě provedeného šetření z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že se zabýval situací žalobkyně po návratu do země původu a vypořádal se rovněž s žalobkyní tvrzeným nebezpečím vážné újmy, přičemž některé skutečnosti řádně vyhodnotil i pro účely udělení doplňkové ochrany, byť jeho úvahy v tomto směru jsou uvedeny v části odůvodnění týkající se udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu. Rozhodnutí žalovaného ve vztahu k neudělení doplňkové ochrany bylo dostačující a tudíž přezkoumatelné, neboť žalovaný ve svém rozhodnutí jako celku zhodnotil veškeré relevantní skutečnosti, i ve vztahu k udělení doplňkové ochrany a věc po právní stránce správně posoudil. Žádnou z námitek žalobkyně soud neshledal důvodnou.

Soud přezkoumal napadené správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že na základě shora uvedených skutečností nelze žalobní námitky hodnotit jako důvodné ve vztahu k posouzení zákonnosti a věcné správnosti a důvodnosti. Soud neshledal, že by správní orgán postupoval v rozporu s platnými právními předpisy, proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Žalobkyni byl pro řízení o žalobě ustanoven zástupce z řad advokátů a v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.). Ustanovenému zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování ve výši 4.800,-Kč (2 úkony po 2.100,-Kč a 2x paušál po 300,-Kč a vzhledem k tomu, že zástupkyně je plátcem DPH, o čemž předložila doklad do spisu, soud přiznal z této částky 20% DPH ve výši 960,-Kč, tedy celkem 5.760,Kč a tato bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně k rukám zástupkyně JUDr. Alžbětě Prchalové do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Soud také ustanovil ve věci žalobkyni tlumočnici z jazyka ..... do jazyka českého a v tomto případě též hradí odměnu tlumočnici PhDr. Haně Urbánkové, 616 00 Brno, Zeyerova 20, stát a tato byla stanovena ve výši 350,-Kč a bude vyplacena do 30-ti dnů od právní moci rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. prosince 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová